

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 19Csp/85/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718202474
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Tagaj
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6718202474.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Michalom Tagajom, v právnej veci žalobkyne: L. U., E.. E., O. XX.XX.XXXX, V. R.. B. XX, XXX XX Y., D. F., proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti úverových zmlúv, o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 4 619,56 Eur a o priznanie finančného zadostučinenia v sume 500 Eur, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.07.2013, uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným j e n e p l a t n á .

II. Súd u r č u j e , že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.07.2013, uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným j e n e p l a t n á .

III. Žalovaný j e p o v i n n ý v y d a ť žalobkyni bezdôvodné obohatenie v sume 3 108,33 Eur a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalovaný j e p o v i n n ý z a p l a t i ť žalobkyni finančné zadostučinenie vo výške 500 Eur a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a .

VI. Žalobkyni súd nárok na náhradu trov konania voči žalovanému n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 29.03.2018 bola súdu doručená žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia, že zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX, uzavreté dňa 19.07.2013 medzi žalobkyňou a žalovaným, sú bezúročné a bez poplatkov, ďalej určenia neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.07.2013, neplatnosti rozhodcovských zmlúv č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.07.2013 a tiež vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1 215 Eur a to všetko na tom skutkovom a právnom základe, že zmluvy o úvere uzavrela v tiesni, za účelom vysporiadania ťarchy pôvodného majiteľa bytu v Detve, ktorý chcela v danom čase kúpiť. Zmluvy boli vopred pripravené žalovaným a boli v nich iba doplnené čiastočne údaje v počítači a čiastočne rukou obchodným zástupcom žalovaného. Žalovaný neskúmal jej bonitu a taktiež ju neoboznámil s podmienkami a dodatkami ani všeobecnými obchodnými podmienkami. Nemohla si zmluvu prečítať ani zobrať domov, nevidela ju pred vytlačeníím a nemohla ovplyvniť jej obsah. Nemohla odmietnuť dodatky alebo dohody a bola len upozornená, že musí všetko podpísať, inak úver nedostane. Žalovaný jej nevedel poskytnúť úver v plnej výške, ale mal ihneď pripravené riešenie a to uzavretie dvoch zmlúv, kde

sa ňou požadovaná suma rozdelí. Z tohto dôvodu sú obe zmluvy podpísané jeden deň. Žalovaný vždy uzatváral dve zmluvy, aby mohol účtovať extrémne vysoký poplatok za každú zmluvu a tiež dohodu o poskytnutí služieb. Takýmto spôsobom sa snažil obísť zákon, aby v konečnom dôsledku dosiahol vyšší zisk, keďže zákon jeho výnosy obmedzil. Napriek tomu, že obe zmluvy sú na poskytnutie úverov po 1 500 Eur, poskytli jej len 2x po 1 284,25 Eur. Za poskytnutie úverov si žalovaný účtoval poplatok 2x 215,25 Eur, ktoré sumy boli odrátané z výšky úverového rámca a opakovane si tieto sumy započítal aj do splátok a do celkových nákladov. Dohoda o zrážkach zo mzdy je včlenená do Všeobecných obchodných podmienok dodávateľa, ktorú sú súčasťou zmluvy o úvere. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy bola aj dohoda o poskytovaní služby, za ktorú bola vyčíslená odplata, rozdelená a pripočítaná k mesačnej splátke, pričom nie je jasne, zrozumiteľne a nesporne uvedené, čo za túto odplatu spotrebiteľ dostane a žiadne služby jej navyše neboli poskytnuté. V zmluve sú okrem iného neprijateľné podmienky a ustanovenia v rozpore s § 54 ods. 1 a inými kogentnými ustanoveniami zákona (veľmi malé písmeno zmluvných podmienok, rozhodcovská zmluva, sankčné poplatky, dohoda o zrážkach zo mzdy a pod.). Žalobkyňa ďalej uviedla, že je samoživiteľka 4 detí a v roku 2014 sa dostala do problémov, keď nemohla úvery splácať. Na základe rozhodcovskej zmluvy rozhodcovský súd vyhovel návrhu žalovaného a následne súdny exekútor L.. P. V. vykonával zrážky z jej mzdy. Rozhodcovská zmluva je neprijateľná podmienka, ktorú nemala možnosť odmietnuť. Samotná zmluva o úvere už len v kontexte neprijateľných podmienok, absenciou povinných náležitostí, svojim obsahom ako aj účelom odporuje zákonu, zákon obchádza a ako celok sa prieči dobrým mravom a tak je neplatná od počiatku. Uviedla ďalej, že na oba úvery splatila po 323,60 Eur a ďalej jej bolo zrazené zo mzdy 3 136,78 Eur a tak bezdôvodné obohatenie predstavuje sumu 1 215 Eur.

2. K žalobe žalobkyňa priložila emailovú komunikáciu zo dňa 08.03.2018; Prehľad vykonaných zrážok; výpis z bankového účtu OTB banky žalovanej zo dňa 22.07.2013, preukazujúci obdržanie - 2 x sumy 1 284,25 Eur; výpis z Internet bankingu, preukazujúci úhradu sumy 80,37 Eur zo dňa 09.01.2014, sumy 80,37 Eur zo dňa 09.01.2014; sumy 81,31 Eur zo dňa 13.11.2013 a sumy 81,31 Eur zo dňa 13.11.2013; a výpis z internet bankingu, preukazujúci úhrady z 09.01.2014 - 2x suma 80,37 Eur a 2x 81,31 Eur zo dňa 13.11.2013.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril (pozn. súdu pod nesprávnou spisovou značkou 16Csp/7/20018) dňa 16.05.2018 a žiadal žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť a zaviazť žalovanú na náhradu trov konania. Žalovaný i.a. uviedol, že medzi stranami sporu prebehlo pred Slovenským arbitrážnym súdom rozhodcovské konanie, v ktorom bol vydaný rozhodcovský rozsudok, právoplatný 31.12.2014 a vykonateľný 06.01.2015 (ďalej len ako „Rozhodcovský rozsudok“), na podklade ktorého prebieha exekučné konanie a preto žalovaný vznáša námietku už rozhodnutej veci.

4. Na základe vyššie uvedených skutočností tunajší súd uznesením č.k. XXCsp/XX/XXXX-XXX konanie zastavil v častiach o určenie, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.07.2013 je bezúročná a bez poplatkov; o určenie, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.07.2013 uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná; o určenie, že rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.07.2013 uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná a v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia z Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.07.2013 vo výške 607,50 Eur.

5. Na základe odvolania žalobkyne odvolací súd uznesením č.k. 12Co/377/2018-200 zo dňa 16.10.2019 predmetné uznesenie súdu prvej inštancie o zastavení konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd dospel k záveru, že predmetná Rozhodcovská zmluva nebola dojednaná individuálne, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, teda aj absolútne neplatnou zmluvnou podmienkou a neplatná Rozhodcovská zmluva nemohla ani v danom prípade založiť právomoc rozhodcovského súdu. Preto ním vydaný rozhodcovský rozsudok nemohol z pohľadu preskúmvanej veci založiť prekážku veci právoplatne rozhodnutej, Rozhodcovská zmluva je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a teda aj absolútne neplatnou zmluvnou podmienkou.

6. Na pojednávaní dňa 10.01.2020 (na ktorom sa žalovaný nezúčastnil) žalobkyňa uviedla, že exekúcie voči nej boli vedené nezákonne. Aktuálne sú už obidve exekúcie ukončené - boli ukončené vysplácaním na základe zrážok zo mzdy, kedy len exekútor jej zo mzdy zrazil sumu 5 030,11 Eur, navyše ešte zaplatila 2x po 322,24 Eur a teda rozdiel nad 2x sumu 1 284,25 Eur žiada, aby jej bolo vydané ako bezdôvodné obohatenie. Ako listinný dôkaz predložila Upovedomenie o ukončení exekúcie a Konečné vyúčtovanie exekúcie (č.l. 218). Uviedla ďalej, že v relevantnom čase nepodala žalobu o zrušenie Rozhodcovského rozsudku, nakoľko nemala ešte v tom čase vedomosť o možnostiach obrany. V roku 2018 podala z

dôvodu podania žaloby návrh na zastavenie exekúcie, o ktorej Exekučný súd rozhodol, že všetko je v poriadku a exekúcia sa má ďalej vykonávať. Taktiež dala návrh na vydanie Neodkladného opatrenia, ktoré mu bolo aj vyhovené, napriek tomu mzdarca u jej zamestnávateľa naďalej vykonávala zrážky zo mzdy.

7. Na základe žiadosti súdu súdny exekútor L.. P. V. dňa 16.01.2020 súdu oznámil (č.l. 228), že v exekúcii vedenej voči žalobkyni poukázal v prospech účtu oprávneného sumu 5 030,11 Eur.

8. Podaním doručeným súdu dňa 27.02.2020 žalobkyňa zmenila žalobu tak, že žiadala určiť neplatnosť oboch úverových zmlúv (č. XXXXXXXXXXXX R. Č. XXXXXXXXXXXX) zo dňa 19.07.2013, zaviazať žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 4 619,56 Eur a určenie výšky finančného zadostučinenia v sume 2 500 Eur, s odôvodnením, že bola nezákonne uvedená do finančnej tiesne a bola jej rozhodnutím súdu znížená životná úroveň, k čomu prispel aj nárast iných povinných platieb a úrokov z omeškania.

9. K zmenenej žalobe sa žalovaný vyjadril dňa 23.03.2020 a uviedol, že zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX bola uhradená suma 322,42 Eur a žalobyňa neuhradila ani len istinu úveru a preto akékoľvek tvrdenia o existencii bezdôvodného obohatenia sú v celom rozsahu sú nedôvodné. Čo sa týka zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, o nárokoch žalovaného (veriteľa) bolo právoplatne rozhodnuté Rozhodcovským rozsudkom a tieto nároky boli vymožené v riadne vedenom exekučnom konaní, voči ktorému žalobkyňa neuplatnila žiadnu vecne dôvodnú, oprávnenú a aktuálnu procesnú obranu alebo námietky a preto neexistuje akákoľvek právna alebo iná okolnosť, ktorá by umožňovala konštatovať vznik bezdôvodného obohatenia. Ak exekučný titul nebol zrušený, potom plnenie vymožené na jeho základe nemá a nemôže mať povahu bezdôvodného obohatenia. Rozhodcovský rozsudok nebol napadnutý žalobou o jeho zrušenie a pre žalobkyňu je zaväzujúci. Plnenie, ktoré bolo od žalobkyni vymožené, nie je bezdôvodným obohatením žalovaného, ale oprávnené prijatým plnením. Účinky exekúcie v tomto prípade nie je možné meniť či negovať podaním žaloby tak, ako to spravila žalobkyňa. Žalovaný ďalej namietal, že vymožená suma v exekúcii zahŕňala nielen nárok žalovaného, ale aj trovy súdneho exekútora - za nárok zodpovedajúci trovám súdneho exekútora žalovaný nemôže zodpovedať. Pokiaľ ide o návrh na určenie neplatnosti úverových zmlúv, žalovaný uviedol, že na požadovanom určení nemôže byť žiadny právny záujem, tak ako to vyžaduje ust. § 137 CSP. Pokiaľ ide o požadovaný nárok na priznanie finančného zadostučinenia v sume 2 500 Eur, žalovaný žiadal aj v tejto časti žalobu zamietnuť, nakoľko neexistuje žiadna skutočnosť, ktorá by zakladala akúkoľvek zodpovednosť žalovaného vo vzťahu k žalobkyňou uvádzaným tvrdeniam, nie je zrejmé, aké rozhodnutie malo znížiť životnú úroveň žalobkyne a súčasne žalovaný vznáša aj námietku premlčania voči tomuto nároku.

10. Na pojednávaní dňa 20.05.2020 (na ktorom sa žalovaný opäť nezúčastnil) zotrvala žalobkyňa na zmene žaloby s tým, že nežiadal priznať finančné zadostučinenie v sume 2 500 Eur, ale len v sume 500 Eur.

11. Uznesením č.k. 19Csp/85/2018-294 zo dňa 20.05.2020, právoplatným dňa 29.05.2020, tunajší súd predmetnú zmenu žaloby pripustil.

12. Na pojednávaní dňa 24.06.2020 (na ktorom sa žalovaný opäť nezúčastnil) súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, in concreto - emailovou komunikáciou zo dňa 08.03.2018; Prehľadom vykonaných zrážok; Výpisom z bankového účtu OTB; Výpisom z Internet bankingu zo dňa 09.01.2014 a zo dňa 13.11.2013; lustráciou žalovanej v REGOB; Prehľadom splácania žalovanou k zmluve č. XXXXXXXXXXXX; Prehľadom splácania žalovanou k zmluve č. XXXXXXXXXXXX; Štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere; Hodnotením dlžníka k úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX; Hodnotením dlžníka k zmluve č. XXXXXXXXXXXX; Prehľadom vykonaných zrážok zo dňa 19.06.2018; Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.07.2013; Zmluvnými dojednania zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., č. zmluvy (VS): XXXXXXXXXXXX; Oznamením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.07.2013; Rozhodcovskou zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.07.2013; Dohodou o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.07.2013; Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.07.2013; Zmluvnými dojednania zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. č. zmluvy: XXXXXXXXXXXX; Oznamením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.07.2013; Rozhodcovskou zmluva č. XXXXXXXXXXXX

zo dňa 19.07.2013; Dohodou o zrážkach zo mzdy iných príjmov dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.07.2013; Prehľadom splácania - č. zmluvy: XXXXXXXXXXXX; Prehľadom splácania - č. zmluvy: XXXXXXXXXXXX; Upovedomením o ukončení exekúcie konečné vyúčtovanie exekučného konania L.. P. V., súdneho exekútora zo dňa 10.05.2019; listom - Odpoveďou L.. P. V., súdneho exekútora, tunajšiemu súdu zo dňa 15.01.2020; listom žalobkyne adresovaným spoločnosti ANACO s.r.o. zo dňa 26.01.2018; listom žalobkyne adresovaným žalovanému zo dňa 12.01.2017, označeným ako mimosúdna dohoda o vysporiadaní vzájomných záväzkov; listom žalobkyne adresovaným žalovanému zo dňa 22.09.2017 označeným ako "Mimosúdna dohoda o vrátení bezdôvodného obohatenia"; Príkazom na začatie exekúcie od súdneho exekútora L.. P. V., súdneho exekútora z 23.04.2015; Návrhom žalobkyne zo dňa 12.01.2018 súdnemu exekútorovi L.. P.N. V. na okamžité zastavenie exekúcie a námietky voči trvaniu exekúcie s poštovým podacím lístkom; Prehľadom vykonaných zrážok zo dňa 13.02.2020; emailovou komunikácia medzi žalobkyňou a žalovaným zo dňa 03. resp. 05.06.2020 a tiež 17.06.2020 a z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 16Csp/7/2018 splátkovým kalendárom k zmluve č. XXXXXXXXXXXX; splátkovým kalendárom k zmluve č. XXXXXXXXXXXX; Odpoveďou SPP, a.s. tunajšiemu súdu zo dňa 30.01.2018; Prehľadom vykonaných zrážok zo dňa 30.01.2018; žiadosťou o vykonanie zrážok žalovaného adresovaný SPP, a.s. zo dňa 12.01.2013; listom žalovaného adresovaný SPP, a.s. zo dňa 29.05.2014; odpoveďou SPP, a.s. žalovanému zo dňa 21.01.2013, označeným ako stanovisko k žiadosti o vykonanie zrážok zo mzdy; emailovou komunikácia medzi X. H. - zamestnankyňou spoločnosti SPP a spoločnosťou a Plnou mocou od žalovaného pre spoločnosti ANACO, s.r.o. na vymáhanie pohľadávok.

13. Podľa § 3 ods. 3 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

14. Podľa § 3 ods. 5 in fine Zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

15. Podľa § 137 písm. d/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „CSP“), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

16. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení neskorších predpisov, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

17. Podľa § 451 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „Obč. Z.“) v znení neskorších predpisov, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

18. Podľa § 43a Obč. Z. v znení neskorších predpisov, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

19. Podľa § 43c Obč. Z. v znení neskorších predpisov, včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi.

20. Podľa § 44 ods. 1 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

21. Podľa § 44 ods. 2 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

22. Podľa § 52 Obč. Z. v znení účinnom do 31.03.2015, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 52a ods. 1 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne.

24. Podľa § 52a ods. 2 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

25. Podľa § 53 ods. 1 Obč. Z. v znení účinnom do 31.05.2014, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

26. Podľa § 53 ods. 2 Obč. Z. v znení účinnom do 31.05.2014, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

27. Podľa § 53 ods. 3 Obč. Z. v znení účinnom do 31.05.2014, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

28. Podľa § 53 ods. 4 písm. a), k), r) Obč. Z. v znení účinnom do 31.05.2014, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré
a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku,
r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

29. Podľa § 53 ods. 5 Obč. Z. v znení účinnom do 31.05.2014, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

30. Podľa § 53 ods. 10 Obč. Z. v znení účinnom do 31.05.2014, neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

31. Podľa § 54 ods. 1 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa

najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

32. Podľa § 39 ods. 1 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

33. Podľa § 40 ods. 1 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

34. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) b), d) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.05.2014, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

35. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.05.2014, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

36. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.05.2014, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

37. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.05.2014, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

38. Podľa § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.03.2015, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

39. Podľa § 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.03.2015, ročnou percentuálnou mierou nákladov sa rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

40. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.05.2014, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

41. Podľa § 9 ods. 7 (prvá veta pred bodkočiarkou) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.05.2014, veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona.

42. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

43. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

44. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

45. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

46. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

47. Za nesporné medzi stranami sporu súd považoval najmä to, že :

47.1 dňa 17.07.2013 žalobkyňa podpísala dve žiadosti o poskytnutie „revolvingového“ úveru (značené tiež ako „zmluvy“ o revolvingovom úvere) v sume 1 500 Eur na každý úver s tým, že žalovaný obe tieto žiadosti podpísal dňa 19.07.2013;

47.2 žalovaný poslal na bankový účet žalobkyne 2x sumu 1 284,25 Eur;

47.3 na základe rozhodcovskej zmluvy a Rozhodcovského rozsudku bola voči žalovanej vedená exekúcia súdnym exekútorom L.. V., v ktorej priebehu boli zo mzdy žalovanej vykonávané zrážky zo mzdy v prospech žalovaného ako oprávneného.

48. Za sporné medzi stranami sporu súd považoval najmä to, či

48.1 boli zmluvy o úvere uzatvorené platne;

48.2 bola exekúcia voči žalovanej zákonná;

48.3 na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu a prípadne v akej výške;

48.4 má žalobkyňa nárok na finančné zadosťučinenie;

48.5 či má žalobkyňa právny záujem na určení neplatnosti úverových zmlúv.

49. Žalovaný namietal, že žalobkyňa nemá právny záujem na určení neplatnosti úverových zmlúv s poukazom na ust. § 137 CSP. V zmysle ustanovenia § 137 v písm. d) žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo určení právnej skutočnosti (v danom prípade neplatnosti úverových zmlúv), ak to vyplýva z osobitného predpisu. Súd konštatuje, že takáto možnosť žalobkyňi vyplýva z ustanovenia § 11 ods. 4 Zákona o spotrebiteľských úveroch a preto je takáto žalobkyňou požadované určenie prípustné z procesného hľadiska.

50. Po právnom zhodnotení veci a po vykonanom dokazovaní (bod 12 odôvodnenia tohto rozsudku) dospel súd k záveru, že žaloba je v prevažnej časti dôvodná. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter úverových zmlúv (§ 52 Obč. Z.) bol súd povinný podrobiť tieto „zmluvy“ kontrole z hľadiska dodržania ich zákonných náležitostí v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 9 a § 11) a ako aj kontrole z hľadiska prípadných neprijateľných zmluvných podmienok, pričom súd zdôrazňuje, že je povinný prihliadať na absolútnu neplatnosť právnych úkonov aj z ostatných dôvodov (napr. § 39 Obč. Z., § 43a a nasl. Obč. z.) a na zákonné následky bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (§ 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch).

51. V zmysle § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch musí mať zmluva o spotrebiteľskom úvere písomnú formu a musí obsahovať náležitosti uvedené v § 9 predmetného zákona. Podstatné náležitosti zmluvy musia byť výsledkom zhodného prejavu vôle oboch zmluvných strán a nemôže byť ich určenie a doplnenie ponechané na svojvôli veriteľa, bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť ich obsah. Kontraktačný mechanizmus uzatvárania zmlúv upravuje Obč. Z. v § 43a nasl., v zmysle ktorých ustanovení prijatie návrhu na uzavretie zmluvy (akceptácia) nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi (t.j. dorúčením akceptácie) a týmto okamihom je potom zmluva uzavretá. Pokiaľ prijatie návrhu obsahuje zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh a na uzavretie zmluvy sa potom vyžaduje akceptácia zmeneného návrhu zo strany pôvodného navrhovateľa (v danom prípade žalobkyne), pričom jeho mlčanie alebo jeho nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie nového návrhu.

52. Z bodu 13 (oboch) žiadosti o úver síce vyplýva, že k uzatvoreniu zmluvy dochádza (už) riadnym vyplnením a následným podpisom návrhu (žiadosti) všetkými stranami, podľa názoru súdu ale pre neplatnosť tohto zmluvného ustanovenia k uzatvoreniu zmluvy takýmto spôsobom nemohlo dôjsť - neplatné je predmetné ustanovenie z dôvodu rozporu a obchádzania zákona (Obč. Z.). V zmysle § 54

ods. 1 Obč. Z. zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa a spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Súd má za to, že cit. ustanovenie bodu 13 žiadostí sa odchyľuje od ust. Obč. Z. v neprospech spotrebiteľa (žalobkyne), nakoľko veriteľovi (žalovanému) umožňuje v zásade doplniť akékoľvek údaje do bodu 6 žiadosti, ktoré nebudú korešpondovať s údajmi v (bode 5) návrhu (žiadosti) spotrebiteľa (žalobkyne). Pokiaľ žalovaný zaslal žalobkyni listinu „Oznámenie veriteľa o schválení úveru“, v predmetnom oznámení sú uvedené úplne nové resp. iné údaje ako boli v žiadosti (návrhu) žalobkyne na uzavretie zmluvy (napr. o dátume splatnosti prvej splátky, dátume splatnosti poslednej splátky etc.), ktoré údaje pritom tvoria zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

53. To, že predmetné ustanovenie bodu 13 žiadostí o úver sa neprípustne odkláňa od ust. Obč. Z. o spôsobe uzavretia zmluvy v neprospech spotrebiteľa potvrdzuje aj skutočnosť, že podľa Zmluvných dojednaní (bod 2.1) mala žalobkyňa vopred súhlasiť s tým, aby žalovaný (veriteľ) schválil iné parametre požadovaného úveru ako uviedla žalobkyňa v žiadosti (čo samo o sebe je odmietnutím návrhu v zmysle Obč. Z.) bez toho, aby to znamenalo porušenie povinností žalovaného a tiež mala žalobkyňa vopred súhlasiť s tým, aby bol termín splatnosti v prípade akceptácie návrhu zo strany žalovaného stanovený (jednostranne) žalovaným na bližšie nekonkretizovaný deň (medzi v poradí 1.-15. dňom) a teda žalobkyňa sa tak vopred vzdala práva poznať konkrétny deň splatnosti splátok ako jednej zo zákonných náležitostí zmluvy. Takisto mala byť stanovená jednostranne žalobcom aj splatnosť prvej splátky (medzi 1.-15. dňom nasledujúceho mesiaca po poskytnutí úveru, tak že minimálne to bude 32 dní od poskytnutia úveru a nie viac ako 48 dní). Celková výška úveru (RPMN), taktiež obligatórna náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, mala byť (čl. 3, bod 3.1 Zmluvných dojednaní) žalobkyni (jednostranne) oznámená žalovaným. Čo sa týka výšky úrokov, žalobkyňa sa mala zaviazat' vopred platiť úroky uvedené nie v bode 5 žiadosti, ale v bode 6 (bod 5.1 a 5.2 Zmluvných dojednaní), ktoré ale nesmela vyplniť (na tlačive žiadosti je poznámka „nevypĺňajte“) a dopĺňal ich následne veriteľ (žalovaný) a výšku týchto úrokov mal opäť následne len (jednostranne) oznámiť spotrebiteľovi (žalobkyni).

54. Podľa čl. 2, bod 2.2 Zmluvných podmienok (č.l. 103 resp. č.l. 112) tak mali byť konkrétne (zákonné) náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy, na ktorých sa mali zmluvné strany ako výsledok ich konsenzu a teda ich zhodného súhlasného prejavu vôle (písomne) dohodnúť, len jednostranne určené žalovaným a tento ich mal následne len oznámiť žalobkyni. Je absolútne neprípustné a v neprospech žalobkyne (spotrebiteľa), aby takto malo dôjsť k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy potom, ako žalovaný (veriteľ) doplní do zmluvy, resp. uvedie v jednostrannom úkone (Oznámení o schválení úveru) nové alebo iné údaje, čo sa naviac nemalo považovať za porušenie povinnosti žalovaného a tieto (aj zmenené a nové doplnené údaje) mal žalovaný len oznámiť (jednostranným úkonom) žalobkyni.

55. Z listinných dôkazov na č.l. 103 a 110 vyplýva, že v posudzovanej veci dňa 17.07.2013 žalobkyňa podpísala dva predtlačené formuláre (vyhotovené žalovaným) na uzavretie dvoch zmlúv, ktoré zhodne v bode 5 obsahovali údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere s poznámkou „vyplňte“ (hoci ho evidentne vyplnil sám žalovaný) a v bode 6 obsahovali údaje o schválených spotrebiteľských úveroch s poznámkou „nevypĺňajte“, ktoré až následne dňa 19.07.2013 doplnil (dopísal) žalovaný a ktoré údaje v bode 6 oproti údajom v bode 5 obsahovali zmeny a doplnenia - údaj RPMN sa zmenil z 70,01 % na 67,53 % a v bode 6 bol oproti bodu 5 doplnený nový údaj o ročnej úrokovej sadzbe úrokov z omeškania 5,5 %. Predmetné zmeny v bode 6 potom podľa názoru súdu spôsobili právny následok (§ 44 ods. 2 Obč. Z.) odmietnutia návrhu žalobkyne zo strany žalovaného a následne išlo už o nový návrh zo strany žalovaného, pričom žalovaný v spore nepreukázal akceptáciu jeho nového návrhu na uzavretie zmluvy zo strany žalobkyne. Nečinnosť a mlčanie žalobkyne pritom za akceptáciu nového návrhu (žalovaného) považovať nie je možné (§ 44 ods. 1 Obč. Z.).

56. Na základe skutočností vyššie uvedených tak dospel súd k záveru, že medzi žalobkyňou a žalovaným nedošlo k platnému uzavretiu (obligatórne písomnej) zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX a ani zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na podporu svojich záverov súd poukazuje aj na v zásade rovnaké názory Krajského súdu v Banskej Bystrici v rozsudku č.k. 15Co/755/2015 zo dňa 27.01.2016 a Krajského súdu v Prešove v rozsudku č.k. 19Co/197/2017 zo dňa 26.04.2018.

57. Nakoľko dňa 19.07.2013 nedošlo k platnému uzavretiu úverových zmlúv č. XXXXXXXXXXXX R. Č. XXXXXXXXXXXX, v zmysle § 52a ods. 2 Obč. Z. nemohlo dňa 19.07.2013 dôjsť medzi žalobkyňou

platne ani k uzavretiu ďalších „zmlúv“, závislých na samotných úverových zmluvách, a to Rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX; Rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX a ani Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX. Naviac, záver o neplatnosti Rozhodcovskej zmluvy vyslovil aj odvolací súd v uznesení č.k. 12Co/377/2018-200 zo dňa 16.10.2019, keďže Rozhodcovská zmluva nebola dojednaná individuálne, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, teda aj absolútne neplatnou zmluvnou podmienkou a neplatná. Tieto závery odvolacieho súdu sú plne aplikovateľné na obidve rozhodcovské zmluvy v prejednávanej veci a taktiež na samotné Dohody o zrážkach zo mzdy. V predmetnej veci však dospel súd prvej inštancie k záveru, že tieto („vedľajšie“) zmluvy sú v zmysle § 52a ods. 2 Obč. Z. neplatné pre svoju závislosť na (neplatných) úverových zmluvách.

58. Z listinného dôkazu na č.l. 218 vyplýva, že predmetom exekúcie boli aj nároky žalovaného na zaplatenie zmluvných pokút. V prvom rade súd konštatuje, že úverové zmluvy neobsahujú ustanovenia o zmluvných pokutách vôbec - ustanovenia o zmluvných pokutách boli uvedené len v bode 14.1 Zmluvných dojednaní, ktoré neboli ani len podpísané a teda nie sú splnené náležitosti o písomnej dohode zmluvných strán na zmluvnej pokute, tak ako to predpokladá § 544 a nasl. Obč. Z.. Naviac, pre neplatnosť hlavných (úverových) zmlúv nemohlo platne dôjsť ani k platnému dojednaniu o zmluvných pokutách v Zmluvných dojednaniach, ktoré majú tvoriť podľa bodov 13 úverových zmlúv ich neoddeliteľnú súčasť. Pre inkorporáciu ustanovení o zmluvnej pokute do zmluvných dojednaní by naviac boli predmetné ustanovenia neplatné aj pre neprijateľnosť zmluvných podmienok v zmysle § 53 Obč. Z., nakoľko žalobkyňa nemala možnosť ovplyvniť obsah formulárových ustanovení - zmluvných dojednaní a musela zmluvu uzavrieť len v celku, vrátane jej (žalovaným vopred pripravených) zmluvných dojednaní.

59 Z vyššie uvedených dôvodov dospel súd k záveru, že dňa 19.07.2013 neboli zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX a zmluva o úvere č XXXXXXXXXXXX uzavreté platne a preto v týchto častiach súd žalobe vyhovel a rozhodol tak, ako je vo výroku I. a výroku II. tohto rozsudku uvedené.

60. Ďalším žalobkyňou uplatneným nárokom bolo bezdôvodné obohatenie, ktoré malo vzniknúť na strane žalovaného a to v žalobkyňou vyčíslenej sume 4 619,56 Eur. K predmetnej sume žalobkyňa dospela tak, že žalovanému zaplatila priamymi platbami spolu 2 x sumu 323,36 Eur (spolu 646,72 Eur) a v exekúcii jej formou zrážok zo mzdy bolo zrazených 6 541,34 Eur, spolu tak žalovanému mala zaplatiť sumu 7 188,06 Eur, od ktorej odpočítala sumu 2 568,50 Eur (ako 2x poskytnutá suma 1 284,25 Eur zo strany žalovaného).

61. Pokiaľ súd dospel k záveru o neplatnosti úverových zmlúv, dve poskytnuté platby po 1 284,25 Eur (spolu 2 568,50 Eur) dňa 22.07.2013 (č.l. 21) predstavovali najskôr bezdôvodné obohatenie na strane žalobkyne, ktoré však žalobkyňa sama priamymi platbami dňa 13.11.2013 (4x platba v sume 81,31 Eur - č.l. 22 a 23), priamymi platbami dňa 09.01.2014 (4x platba v sume 80,37 Eur - č.l. 22 a 23)- spolu 646,72 Eur, čiastočne žalovanému splatila a následne bola na základe Rozhodcovského rozsudku vedená voči žalovanej exekúcia súdnym exekútorom L.. V., v ktorej tento v prospech žalovaného ako oprávneného postupne zrážkami zo mzdy žalobkyne vymohol a poukázal na účet žalovaného sumu 5 030,11 Eur (č.l. 218), s tým, že boli zúčtované aj trovy exekúcie v ďalšej sume 1 357,76 Eur.

62. Nakoľko úverové zmluvy neboli platne uzavreté, žalovaný mal voči žalobkyňou oprávnenú pohľadávku len vo výške istiny poskytnutých plnení v sume spolu 2 568,50 Eur za dve poskytnuté platby po 1 284,25 Eur, a to bez nároku na úroky, poplatky, platby za služby, zmluvné pokuty a iné nároky. Na základe vyššie uvedeného možno konštatovať, že žalobkyňa predmetnú sumu žalobcovi nielenže postupne splatila, ale v prospech žalovaného boli následne v exekúcii poukázané finančné prostriedky nad rámec predmetnej sumy 2 568,50 Eur, keď celkové plnenie v prospech žalovaného priamymi platbami (13.11.2013 a 09.01.2014) a následne zrážkami zo mzdy v exekúcii predstavovalo spolu sumu 5 676,83 Eur (ďalšia suma 1 357,76 Eur predstavovala trovy exekúcie, ktoré neboli poukázané v prospech žalovaného).

63. Pre neplnenie splátok žalobkyňou bol v prospech žalovaného vydaný Rozhodcovský rozsudok a po právoplatnosti a vykonateľnosti Rozhodcovského rozsudku bola na jeho základe (ako exekučného titulu) vedená voči žalobkyňou exekúcia. Súd však konštatuje, že Rozhodcovská zmluva nebola platne uzavretá (bod 57 odôvodnenia tohto rozsudku), v dôsledku čoho nemohol nadobudnúť účinky (materiálnu vykonateľnosť) exekučného titulu ani Rozhodcovský rozsudok a súd naň musí ex offo prihliadať

ako na nulitný akt. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť rozhodcovského rozsudku (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 1/2012 z 21.03.2012, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 370/2012 z 18.03.2013). Právoplatný rozhodcovský rozsudok má rovnaké účinky ako rozsudok všeobecného súdu (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR - R 46/2012). Treba ale osobitne zdôrazniť, že tento právny záver je opodstatnený len vtedy, ak bol rozhodcovský rozsudok vydaný na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky - iba platná rozhodcovská doložka alebo rozhodcovská zmluva totiž zakladá oprávnenie rozhodcovského súdu prejednať a rozhodnúť spor medzi sporiacimi sa stranami. Ak je rozhodcovská doložka (zmluva) absolútne neplatná, treba mať na zreteli, že jej absolútna neplatnosť (negotium nullum) nastáva bez ďalšieho priamo zo zákona (ex lege), v dôsledku čoho sa na takúto doložku (zmluvu) hľadí tak, ako keby nebola nikdy uzatvorená. Na dôvod zakladajúci absolútnu neplatnosť (každého) právneho úkonu musí súd pritom vždy prihliadnuť, a to aj bez návrhu (rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 Cdo 27/2011 a sp.zn. 2 Cdo 458/2014). Rozhodnutie postihnuté nedostatkom právomoci orgánu, ktorý ho vydal, tak nie je spôsobilé ani založiť prekážku rei iudicata (rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4 MCdo 6/2012, 6 MCdo9/2012 a tiež 6 MCdo 14/2012). Rozhodnutie rozhodcovského súdu vydané v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne (rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6 Cdo 31/2013 a 6 ECdo 199/2013).

64. Otázkou, či sa spotrebiteľ môže po skončení exekučného konania domáhať voči veriteľovi vydania bezdôvodného obohatenia v civilnom sporovom konaní žalobou, sa zaoberal niekoľkokrát už aj Najvyšší súd SR, ktorý v rozhodnutí sp.zn. 7 Cdo 85/2013 vyslovil názor, že ak sa totiž domáha vrátenia plnenia ten, kto plnil povinnosť uloženú mu súdom, závisí dôvodnosť jeho návrhu na splnenie povinnosti vrátiť plnenie od toho, či právny dôvod jeho plnenia spočíval na reálne existujúcom hmotnoprávnom základe. Ak právny dôvod plnenia podľa hmotného práva tu bol, tak potom trvá naďalej, bez ohľadu na to, či právoplatný a vykonateľný rozsudok (ktorý toto právo iba deklaroval) bol či nebol zrušený. Otázkou, či tu bola povinnosť plniť podľa hmotného práva a rozsah tejto povinnosti rieši súd v konaní o návrhu na vydanie bezdôvodného obohatenia ako predbežnú. Obdobné stanovisko zaujal aj Najvyšší súd ČR v rozsudku sp.zn. 28 Cdo 2242/2010 z 08.09.2010.

65. S poukazom na neplatnosť úverových zmlúv, na neplatnosť Rozhodcovskej zmluvy a nulitnosť Rozhodcovského rozsudku, ako aj s poukazom na vyššie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, najmä na rozhodnutie sp.zn. 7 Cdo 85/2013, súd konštatuje, že žalobkyňa mala v exekúcii povinnosti žalovanému plniť podľa hmotného práva len v rozsahu neuhradeného zvyšku (istiny) plnenia, ktoré dňa 22.07.2013 obdržala v celkovej sume 2 568,50 Eur, po ponížení o splatené časti tohto plnenia (dňa 13.11.2013 resp. 09.01.2014) pred vykonaním exekúcie v celkovej sume 646,72 Eur a táto jej povinnosť plniť podľa hmotného práva (vrátiť bezdôvodné obohatenie podľa § 451 a nasl. Obč. Z.) zanikla v priebehu exekúcie okamihom vysplácania obdržaného plnenia v sume 2 568,50 Eur - to znamená, že po vrátení bezdôvodného obohatenia, napriek prebiehajúcej exekúcii, žalobkyňa nemala povinnosť ďalšieho plnenia žalovanému podľa hmotného práva, keďže celé bezdôvodné obohatenie v sume 2 568,50 Eur žalovanému už vrátila. Ďalšie nároky žalovaného predstavovali najmä úroky a zmluvné pokuty, na ktoré žalovaný pre neplatnosť úverových zmlúv a pre neprijateľnosť zmluvných podmienok nemal nárok. Nakoľko žalobkyňa zaplatila oprávnenému pred exekúciou sumu spolu 646,72 Eur a v exekúcii formou zrážok zo mzdy sumu 5 030,11 Eur, celkom tak plnila žalovanému sumu 5 676,83 Eur - po odpočítaní žalobkyňou prijatého plnenia od žalovaného v sume 2 568,50 Eur potom predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného rozdiel medzi týmito sumami, t.j. sumu 3 108,33 Eur, na zaplatenie ktorej sumy žalobkyňa súd žalovaného aj zaviazal (výrok III.). Vo zvyšnej časti uplatneného nároku na zaplatenie (vydanie) bezdôvodného obohatenia súd žalobu zamietol (výrok V.), nakoľko zvyšná časť zrážok zo mzdy žalobkyňa v exekúcii bola zúčtovaná na trovy exekúcie, ktoré ale neboli poukázané v prospech žalovaného ako oprávneného, ale predstavujú odmenu a hotové výdavky a ich náhrady súdneho exekútora, preto v tejto časti nemohlo na strane žalovaného dôjsť k bezdôvodnému obohateniu.

66. Súd tiež poznamenáva, že v prípade ak by aj nedospel k záveru o neplatnom uzavretí úverových zmlúv, žalovaný by nemal okrem nároku na vrátenie istiny poskytnutého úveru nárok na úroky, poplatok

za službu a ani na zmluvné pokuty, čo by opätovne znamenalo, že v rozsahu nad istinu prijatého plnenia od žalovaného, nemala žalobkyňa povinnosť podľa hmotného práva plniť žalovanému, nakoľko:

66.1 úvery z predmetných zmlúv (ak by boli platne uzavreté) by boli ex lege bezúročné a bez poplatkov - ako už bolo vyššie uvedené, konkrétne (zákonné) náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluva (termín splatnosti splátok, termín konečnej splatnosti úveru), na ktorých sa mali zmluvné strany ako výsledok ich konsenzu (a teda ich zhodného súhlasného prejavu vôle) dohodnúť, boli len jednostranne určené žalovaným (čo nemožno považovať za dojednanie zmluvných strán - dvojstranný právny úkon) a teda nedošlo k písomne dohode zmluvných strán na týchto povinných náležitostiach spotrebiteľskej úverovej zmluvy, čo v prípade platného uzavretia zmluvy spôsobuje ex lege bezúročnosť úveru a jeho bezpoplatkovosť. Úver z úverových zmlúv by za predpokladu ich platného uzavretia bol bezúročný a bez poplatkov aj z dôvodu, že sú v nich uvedené nesprávne údaje o ročnej percentuálnej miere nákladov v neprospech žalobkyne (spotrebiteľa). V zmluve uvedená RPMN (v bode 5 ako 70,01 % a v bode 6 ako 67,53 %) nekorešponduje so skutočnou RPMN, nakoľko je súd toho názoru, že v rozpore s ust. § 1 Nariadenia Vlády SR zmluva v časti RMPN nezohľadňuje aj poplatky za službu v sume 215,75 Eur - túto platbu bolo podľa názoru súdu nutné do RPMN zahrnúť, čo ale žalovaný neurobil. Do celkových nákladov uviedol žalovaný len sumu 3 375,54 Eur, ktorá suma zodpovedá súčinu 42 splátok po 80,37 Eur, nezahŕňa ale odplaty za služby v sume 215,75 eur, ktoré si žalovaný započítal už pri poskytnutí „úverov“. Ak len výška úrokovej sadzby bola 70,01 %, nemôže potom RPMN predstavovať 67,53 % - o to viac, ak okrem úroku 70,01 % mala žalobkyňa zaplatiť aj sumu 215,75 Eur za „služby“, čo predstavuje percentuálne ďalších 14,38 % vo vzťahu k výške úveru 1 500 Eur. Ustanovenia úverových zmlúv v časti RPMN, ako aj v časti celkovej čiastky, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť, tak považoval súd za zavádzajúce (klamlivé) vo vzťahu k žalobkyni (spotrebiteľovi) a v jej neprospech;

66.2 nárok na zmluvnú pokutu by žalovanému taktiež nevznikol pre neprijateľnosť (neplatnosť) zmluvnej podmienky (bod 14.1 Zmluvných dojednaní) o zmluvnej pokute, tak ako súd už uviedol v bod 58 odôvodnenia tohto rozsudku;

66.3 pokiaľ ide o výšku úrokovej sadzby 70,01 %, toto dojednanie by v prípade platnosti úverovej zmluvy spôsobilo čiastočnú neplatnosť ohľadom výšky úrokov a to pre rozpor s dobrými mravmi. V čase uzavretia zmluvy bola podľa NBS priemerná úroková sadzba spotrebiteľských úveroch pri splatnosti 1 až 5 rokov na úrovni 11,27 %, čo znamená, že žalovaný mienil úročiť úvery žalobkyni úrokom zodpovedajúcim viac ako 6-násobku priemernej úrokovej sadzby pri spotrebiteľských veciach v danom období, čo súd považuje za rozporné s dobrými mravmi. Nezodpovedá všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Pri posúdení primeranosti dojedanej výšky úroku treba prihliadnúť na celkové okolnosti úkonu, jeho pohnútky a účel, ktorý sledoval. Predovšetkým však treba porovnať dojednaný úrok s úrokovou mierou obvyklou z praxe peňažných ústavov pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. Zn. 1Cdo/57/2005, ZSP 35/2010). Občiansky zákonník a ani iné právne predpisy výslovne nestanovia, do akej výšky je možné pri peňažnej pôžičke dojednať úroky, z tejto skutočnosti však nemožno vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len od dohody účastníkov zmluvy o pôžičke, nakoľko i tu platí ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností, vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov, nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Je nepochybné, že neprimerane vysoké úroky, dojednané pri peňažnej pôžičke sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlom správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Pri dojednávaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5 Cdo 26/2011 zo dňa 26.04. 2012). Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009). Podporne súd poukazuje na v zásade konštantnú rozhodovaciu prax (najmä odvolacích) súdov, ktoré skonštatovali, že vo veciach tzv. nebankových subjektov sa vzhľadom

na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky. Rozhodne nie však viac ako 100% oproti priemeru bank a musia sa zohľadniť aj osobitosti prípadu .... je neobhájiteľné viac ako stopercentné navýšenie ceny úveru oproti priemeru bánk. (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co 313/2010 z 9.11.2010, rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/112/2017, sp.zn. 17Co/26/2015, sp.zn. 3cO/105/2014, sp.zn. 3Co/151/2013, sp.zn. 3Co/151/2013, sp.zn. 17Co/26/2015, sp.zn. 3Co 3/2011 z 12.10.2011);

66.4 čo sa týka poplatku za služby podľa bodu 8 úverových zmlúv („Dohoda o poskytnutí služby“), v prípade platného uzavretia úverových zmlúv by predmetné ustanovenia úverových zmlúv boli pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 Obč. Z.) neplatné. Žalobkyňa uviedla, že jej nikdy žiadne služby zo strany žalovaného poskytnuté neboli s tým, že žalovaný úmyselne rozdelil výšku ňou žiadaného úveru (3 000 Eur) do dvoch zmlúv, aby z každej zmluvy mohol účtovať extrémne vysoký poplatok za dohody o službách. S týmto názorom sa súd plne stotožňuje a podľa názoru súdu touto dohodou žalovaný žalobkyni „vnútil“ aj iný úkon ako ten, ktorý bol pri podpise úverovej zmluvy vo sfére záujmu žalobkyne, ktorá len podpisovala žalovaným vopred pripravené formulárové zmluvy, bez možnosti zasiahnuť do ich obsahu. Nemožno opomenúť skutočnosť, že súdu je z jeho vlastnej činnosti známe, že spotrebiteľia o takýto druh služby žalovaného reálne „nežiadali“, avšak keby predpripravenú formulárovú žiadosť o uzavretie takejto dohody nepodpísali, úver by im nebol poskytnutý a teda nemali možnosť takéto „služby“ odmietnuť. Ide teda v zmysle § 53 ods. 4 Obč. Z. aj o neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko podľa názoru súdu boli žalobkyni zo strany žalovaného „doplňkové služby“ nanútené, tieto služby neboli individuálne so žalobkyňou dojednané a žalovaný opak nepreukázal. Predmetná dohoda o službách sa prieči aj dobrým mravom - podľa názoru súdu ide o účelovo vymyslené „služby“, ktoré podstatne navýšili celkovú cenu úveru, pričom je zrejmé, že za tieto „služby“ mala žalobkyňa zaplatiť vopred, bez ohľadu na to, či by o takéto služby niekedy žiadala - reálne protiplnenie za svoje platby by teda ani nemusela dostať (žalobkyňa tvrdila, že žiadne služby jej ani neboli poskytnuté).

67. Žalobkyňa žiadala priznať aj primerané finančné zadosťučinenie v sume 500 Eur. Podľa § 3 ods.5 in fine Zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Tak ako bolo vyššie uvedené, žalovaný porušil právne predpisy regulujúce spotrebiteľské úverové zmluvy, keď porušil svoje povinnosti v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 9 a 11), do úverových zmlúv, do súvisiacich zmlúv (Rozhodcovské zmluvy, Dohody o zrážkach zo mzdy) a do Zmluvných dojednaní inkorporoval neprijateľné zmluvné podmienky a celé zmluvy pôsobia prima facie „úžernícky“ (70 % ročný úrok, poplatok za vymyslené služby a zmluvné pokuty), pričom aj v dôsledku takéto nekalého konania žalovaného sa žalobkyňa dostala do exekúcie, kedy jej až do výšky životného minima boli vykonávané zrážky zo mzdy pomerne dlhé obdobie, pričom žalobkyňa je samoživiteľka rodiny so štyrmi deťmi, čo malo nepochybne negatívny dopad (nielen z finančného hľadiska) na ňu a členov jej rodiny (deti). Keďže žalobkyňa úspešne uplatnila svoje právo na súde, súd jej priznal finančné zadosťučinenie v celej výške 500 Eur (výrok IV.), ako žiadala, pričom súd konštatuje, že nejde o neprimeranú výšku finančného zadosťučinenia, keďže len na trovách exekúcie prišla žalobkyňa o ďalšiu sumu 1 357,76 Eur a teda priznané finančné zadosťučinenie je len zlomkom nákladov, ktoré žalobkyni vznikli v dôsledku uvedeného konania žalovaného, dôsledkom ktorého bola exekúcia vykonaná v neprospech žalobkyne, hoci táto v prevažnom rozsahu nemala povinnosť plniť žalovanému v zmysle hmotného práva. Pokiaľ žalovaný voči tomuto nároku vzniesol námietku premlčania, súd konštatuje, že tento nárok žalobkyni môže vzniknúť (a teda môže byť splatný) až po právoplatnosti rozhodnutia súdu v zmysle § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, preto súd považoval námietku premlčania za nedôvodnú.

68. Pokiaľ ide o rozhodovanie o trovách konaniach, žalobkyňa mala v spore prevažný pomerný úspech a preto by jej v zmysle § 255 CSP mal prislúchať nárok voči žalovanému na náhradu trov konania. Nakoľko však žalobkyni preukázateľne v spore žiadne trovy nevznikli, nebola právne zastúpená, súd jej preto v zmysle § 257 CSP nárok na náhradu trov konania voči žalovanému nepriznal (výrok VI.). V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/14/2018 z 28.02.2018, podľa ktorého „ak podľa obsahu spisu strane žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP (procesná ekonómia) rozhodnúť tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva.“

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Zvolen, písomne v dvoch vyhotoveniach. Podľa § 362 CSP odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.